

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/432/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

120/2017. (VII. 6.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2016. október 19-én előterjesztett **panasza** alapján indult eljárásban a 2017. július 6-án megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2016. október 19-én, elektronikus úton terjesztette elő a beadványát, amelyben egy vele szemben 2016. október 19-én foganatosított rendőri intézkedést sérelmez.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2016. október 17-én este, 21 óra 30 perc körül csengettek a lakcímén, ahol albérletben lakik egy kiskorú és egy fiatalkorú gyermekkel. Kinézett az ablakon és látta, hogy rendőrök állnak a kapuja előtt. Nem látta rendesen, ketten vagy hárman lehettek. Rendőrautóval érkeztek a helyszínre, amelynek a forgalmi rendszáma [...] volt. Késő esti látogatásukat azzal indokolták, hogy most azonnal be kell, hogy vigyék őt kihallgatásra. Ezt nem tudta mire vélni, tekintettel arra, hogy ugyan erre a napra délelőtt 10 órára beszélt meg az előtte lévő hétvégén (ez is érdekes, hogy hétvégén idézik), egy V. A. nevű egyénnel (aki elmondása szerint a [...] Rendőrkapitányság beosztottja), de akadályoztatása jelzése miatt több ízben kereste őt azon a telefonszámon, amiről őt hívta, de a telefonszám nem létező és nem volt hívható. Így a panaszos önhibáján kívül nem tudott eleget tenni az akadályoztatása bejelentésének. Ez ügyben korábban panasszal élt a [...] Rendőrkapitányság felé. Azonnal hívta az ügyvédjét, akivel szintén egész végig telefonos

---

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

kapcsolatban maradt, illetve a telefon kihangosításával a rendőrökkel is beszélgetést folytatott több alkalommal is a kb. egy órán át tartó megfélemlítés és fenyegetés ideje alatt. A rendőrök viselkedése egész ott tartózkodásuk alatt félelemkeltő, presszionáló, felháborító volt. Megfenyegették, hogy ha most azonnal nem megy velük, akkor elővezetik és akár erőszakosan is rátörnek az ajtót és elviszik. Közölte velük, hogy két gyermekét, akik közül az egyik kiskorú, nem hagyhatja magára, de ez nem érdekelte őket. A rendőrök a véleményüket nyomdafestéket nem tűrő módon és hangnemben adták elő a panaszosnak, durván, lekezelően, flegmán viselkedtek vele és a gyermekeivel. A későbbiekben újabb rendőrautó érkezett, aminek sajnos nem látta a rendszámát, abból is 2-3 rendőr szállt ki. Vélhetően létszámukkal is erőfölényüket szándékozták demonstrálni. Nagyon „dicséretes”, hogy egy gyermekeit egyedül nevelő családanyához fél tucat rendőr szükségeltetik. A rendőri intézkedés kezdetekor és egész ideje alatt senki nem volt hajlandó bemutatkozni és azonosítani magát, többszöri kérésére és felszólítása ellenére sem. Egyenruhájukon azonosító jelvényt egyikük sem viselt. A panaszos jogi képviselője is többször felszólította őket, hogy azonosítsák magukat, de egyszerűen csak nevettek rajta, levegőnek tekintették. A panaszos ügyvédje ettől függetlenül felhívta a figyelmüket, hogy az egész beszélgetésről hangfelvételt készített, majd miután jogi képviselője közölte velük, hogy jelzi a felettes hatóságoknak a jogtalan eljárásukat, akkor elkezdtek telefonálgatni, majd újabb fél óra elteltével nagyvonalúan közölték a panasossal, hogy „na, akkor most nem visszük el, majd küldünk hivatalos idézést”. A panaszos szintén sérelmezi, hogy az eljáró rendőrök egyáltalán nem tájékoztatták az eljárási jogairól, ezáltal sérült a tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A panaszos 2016. december 23-án, postai úton terjesztette elő panaszbeadványa kiegészítését, amelyben egy CD mellékletet bocsátott a Testület rendelkezésére.

Az első felvétel szerint (11 perc 41 perc hosszúságú) a panaszos felhívta az ügyvédnőjét, akit arról tájékoztattott, hogy nála vannak a rendőrök. A panaszos elmondta neki, hogy a lakás előtt állnak csengetnek és nem tudja, hogy mit csináljon. Az ügyvédnő tájékoztatta a panaszoszt, hogy csak házkutatási paranccsal mehetnek be az ingatlanba. A panaszos értetlenül állt az eset előtt, hiszen nem tudta, hogy ha van ilyen parancsuk, akkor az honnan lehet nekik. (Az ügyvéd is értetlenül állt az események előtt.) A panaszos elmondta, hogy valószínűleg tudták, hogy otthon van, mert égett a villany. Az ügyvédnő elmondta, hogy megteheti azt, hogy kimegy, vagy azt is csinálhatja, hogy ne menjen ki, hanem az ablakon keresztül beszéljen velük és tájékoztassa őket arról, hogy nem kapott szabályszerű idézést és van egy ügyvédje, aki a mai napon beadványt nyújtott be a kapitányságra. Ezen kívül arra is kérte a panaszoszt az ügyvéd, hogy mondja, hogy többször próbálta elérni azt a személyt, aki többször kereste a rendőrkapitányságról, azonban sajnos ez eredményre nem vezetett. A panaszos és jogi képviselője vonalban voltak.

A rendőrök és a panaszos között az alábbi beszélgetés hangzott el.

Panaszos: Jó estét!

Rendőr: Jó estét! XY (panaszos)?

Panaszos: Igen, én vagyok az, tessék.

Rendőr: Nem tetszett bejönni a kihallgatására.

Panaszos: Igen, mert az ügyvédem küldött ma reggel levelet a rendőrkapitányságnak, panasznak, és öö legyenek szívesek hivatalos idézést küldeni.

Rendőr: (nem érthető a válasza, de eközben az ügyvéd reagált, hogy „Nem sikerült! Nem volt az sem szabályos!”)

Panaszos: Azért mert az ügyvédem, a jogi képviselőm ma reggel küldött a rendőrkapitányságra.

Rendőr: (nem érhető a válasz).

Panaszos: És, akkor most mi a teendő?

Rendőr: Az a teendője, hogy befárad a kapitányságra és megengedi, hogy kihallgassuk.

Panaszos: Értem. Most?! (az ügyvéd eközben reagál, hogy „Nem!” és kéri a panaszost, hogy hangosítsa ki.)

Ezt követően a rendőr és az ügyvéd folytat kommunikációt, amelyben az ügyvéd tájékoztatja a rendőrt arról, hogy a panaszost nem állíthatja elő, meg sem hallgathatták volna, mert nem kapott szabályszerű idézést. Ennek kapcsán a rendőr elmondja neki, hogy a szóbeli idézés hatása ugyanaz, mint az írásbelinek. És arról is tájékoztatta a panaszost szóban (telefonhívásban), hogy előállításnak akkor van helye, ha szabályszerű idézés ellenére nem jelenik meg. De ennek nem volt helye.

A rendőr ezt követően telefonon keresztül egyeztet egy tiszttel. Eközben az ügyvéd kéri a panaszost, hogy tudja meg a rendőr és az ügyintéző nevét is.

Hosszú idő elteltével megkérdezte a rendőr a panaszostól, hogy bemegy-e önként a kapitányságra, amelyre a jogi képviselő válaszolta, hogy nem, jogi képviselő nélkül nem megy be és a holnapi napon délután tudnak bemenni (az ügyvéd délelőtt tárgyal). A rendőr mondta, hogy a panaszostól szeretné hallani a választ. Amennyiben nem megy be önként a kapitányságra, akkor előállítják, amelyet az ügyvéd nem fogadott el, így visszakérdezett, hogy „Feltörök az ajtót?”, amelyre a rendőr azt mondja, hogy „Ha kell, akkor igen”. A rendőr ismét elmondta, hogy amennyiben nem akkor, betörök az ajtót. Ezt követően a jogi képviselő tájékoztatta a rendőrt, hogy eközben telefonál a [...] -nak. Ezt követően elkérte a rendőr nevét és azonosító számát, amelyre a rendőr azt felelte, hogy „Nem hiszem, hogy egy vadidegen embernek kellene megadnom az azonosító számomat.” Amelyre az ügyvéd mondta, hogy köteles megadni az azonosító számát. Ezt a rendőr nem tudta hova tenni, amelyre az ügyvéd elmondta, hogy akárkinek köteles még, ha az utcán sétál és leolvassa, akkor is megtudja. Erre tekintettel a jogi képviselő továbbra is szeretne volna megkapni az azonosító számot, amelyet a rendőr nem adott meg, figyelemmel arra, hogy nem köteles azt megtennie. A jogi képviselő elmondta a rendőrnek, hogy eddig mindent rögzítettek, felvették és az bizonyító erővel rendelkezik. Az ügyvéd ekkor átmenetileg letette a telefont, mert felhívta az ügyeletet.

A felvétel alapján megállapítható, hogy a panaszos zavart volt, ijedten viselkedett a rendőri interakció során, szinte alig szólt néhány szót. Helyette az ügyvédje kommunikált a rendőrrel, amelyet érezhetően nem vett jó néven a rendőr, hiszen nem akart telefonon keresztül beszélni egy általa „vadidegen”-ként aposztrofált személlyel. A rendőr érezhetően kezdett elégedetlenkedni, nyugtalan és tanácstalan volt az intézkedés során. Agresszív nem volt, inkább folyamatosan megkérdőjelezte az ügyvédnő által mondottakat, vele nem akart együttműködni, figyelemmel arra, hogy a panaszossal kívánt kommunikálni. Az ügyvédnő is végig higgadtan, de határozottan beszélt a rendőrrel. Egymást kölcsönösen végig hallgatták, nem vágtak egymás szavába.

b) A második felvétel (9 perc 29 másodperc) során a jogi képviselő a 112-es segélyhívó számot hívta fel, hiszen a [...] Rendőrkapitányságot nem érte el és erre tekintettel kérte a segélyhívó segítségét. A segélyhívó bekapcsolta az ügyvédnek az irányítást. Figyelemmel

arra, hogy a panaszossal szemben végrehajtott intézkedés kapcsán a beszélgetés pontos tartalma relevanciával nem rendelkezik, így a Testület annak ismertetésétől eltekintett.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a [...] Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) P. R. r. alezredes, a [...] Rendőrkapitányságának vezetője 2016. december 19-én kelt átiratában arról tájékoztatta a Testületet, hogy a [...] Rendőrkapitányság eljárást folytat [...] bü. számon, amely eljárásban megkeresést küldött a [...] Rendőrkapitányságnak, amely szerint a panaszost gyanúsítottként hallgassák ki a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 210. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő kiskorúval való kapcsolattartás akadályozása vétségének elkövetése miatt. Ez a megkeresés a rendőrséghez 2016. október 6-án érkezett. A Bünyügyi Osztály kiszignálta V. A. c. r. ftzls. részére [...] számon és utasította a kért eljárási cselekmény 2016. október 20-éig történő végrehajtására. 2016. október 13-án V. A. c. r. ftzls. rövid úton (telefonon) többszöri próbálkozást követően beidézte a panaszost szóban kihallgatásra 2016. október 17-én 10 órára, amely beszélgetés során a panaszos ígéretet tett arra vonatkozóan, hogy azon megjelenik. Erről az előadó hivatalos feljegyzést is készített az ügyben. Ezt követően a beidézett panaszos nem jelent meg a rendőrségen 2016. október 17-én 10 órakor a kihallgatására és magát ki sem mentette, sem ő, sem a védőügyvédje (akiről ekkor még tudomással nem bírt a rendőrkapitányság). Ezt követően, miután a gyanúsított nem jelent meg az idézésre és ki sem mentette magát, valamint egész nap nem vette fel a telefonját, így V. A. c. r. ftzls. és D. G. r. ftzls., akivel együtt látott el szolgálatot megjelentek a panaszos lakcímén ellenőrizni a panaszos tartózkodási helyét, ahol többszöri csengetésre sem nyitott ajtót. Majd, mikor a főbérő (T. L.) kiment a kapuhoz, közölte, hogy otthon van a panaszos és szól neki. Ezt követően a panaszos a két kollégát nem engedte be, az ablakból beszélt az utcán álló két rendőrrel. Erről 2016. október 17-én V. A. c. r. ftzls. jelentést írt, amelyben rögzítette, hogy a panaszos sérelmezte, hogy az eljárásban panasszal élt és nem hajlandó bejönni a rendőrkapitányságra kihallgatásra. Ekkor V. A. c. r. ftzls. tájékoztatta a panaszost arról, hogy ha nem hajlandó megjelenni a kihallgatáson, akkor lehetőség van az előállítására. Ekkor a panaszos az alkarja takarásából elővett egy mobiltelefont, amelyet kihangosított, amelyből egy női hang beszélt, aki ügyvédnek mondta magát. Az intézkedés során V. A. c. r. ftzls. felvette a kapcsolatot a Készenléti Csoportvezetőjével, S. B. r. ftörm-rel, aki arra utasította őt, hogy tekintsen el az előállításról és ismételten küldjön idézést írásban a panaszosnak kihallgatásra. A panaszost végezetül sikeresen kihallgatták gyanúsítottként 2016. október 25-én a védője jelenlétében, majd a keletkezett iratokat a rendőrkapitányság megküldte a [...] Rendőrkapitányságnak.

A panaszossal szemben végrehajtott intézkedés tartózkodási helyének az ellenőrzésére terjedt ki, mivel a panaszos a 10 órás gyanúsított ki hallgatásakor nem jelent meg, magát ki nem mentette és egész nap nem vette fel a telefonját sem. Miután a fenti címén megtalálták, akkor megpróbálták a panaszost bevinni a kapitányságra a kihallgatása elvégzése céljából, de a panaszos azt mondta, hogy később a védője jelenlétében szeretné, ha kihallgatnák. Emiatt a rendőrök elálltak ezen szándékuktól. A panaszossal V. A. c. r. ftzls-on kívül senki sem beszélt úgy, hogy kb. 2 méterrel feljebb az ablakban könyökölt a panaszos, aki hosszantartó csengetésre sem nyitott ajtót, később is a főbérő kérdésére állt szóba a rendőrökkel az

ablakból. V. A. c. r. ftzls. jelentése szerint a panaszos viselkedése ironizáló, lekezelő és provokáló volt.

A panaszost nem fenyegették meg a rendőrök, csupán a törvényi következményekre hívták fel a figyelmét. „Ha a terhelt az idézés ellenére nem jelenik meg és ezt előzetesen, mihelyt az akadály a tudomására jut, haladéktalanul, vagy ha ez már nem lehetséges, az akadály megszűnése után nyomban, alapos okkal nem igazolja, illetőleg az eljárási cselekményről engedély nélkül távozik, vagy önhibájából olyan állapotban jelenik meg, hogy nem hallgatható ki, illetőleg az eljárási kötelezettségeit nem képes teljesíteni, a következő kihallgatásra, illetve eljárási kötelezettségei teljesítése érdekében – a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 69. § (1) bekezdés a) pontja, valamint a (2) bekezdés alapján – elővezetése rendelhető el, és az okozott költség, ideértve az elővezetés kapcsán felmerült költségeket is – megtérítésére kötelezni kell.” Jelen esetben a panaszos idézés ellenére nem jelent meg és ki sem mentette magát, sem ő, sem pedig a védőügyvédje (telefon nem vette fel, ajtót nem nyitott). A jelentés szerint a rendőri intézkedés kulturáltan zajlott le, amelynek során nem is találkoztak és nem is beszéltek a panaszos gyermekeivel. Az intézkedést V. A. c. r. ftzls. és D. G. c. r. ftzls. rendőrök folytatták le a panaszos lakásánál, amely során az ott járőrszolgálatot ellátó egyenruhás állomány tagjai megálltak a szolgálati gépjárművel K. A. e. ftörm. és J. Gy. r. örm. rendőrök és kb. 12 méterre az intézkedés helyszínétől, de abba bele nem avatkoztak. Senki sem kívánta megfélemlíteni a panaszost. A rendőri intézkedés során V. A. c. r. ftzls. azonosította magát (szolgálati egyenruhában volt) és a szolgálati helyét, a két kolléga szolgálati öltözetén látható azonosítója és rendfokozati jelzése is munkakörükből kifolyólag mindig ezen ruhában vannak, nem civil ruhában látják el szolgálatukat. Telefonba egy idegen számára természetesen nem azonosíthatják magukat. S. B. r. ftörm. Készenléti Csoportvezetővel történt egyeztetést követően került közlésre a panaszossal, hogy részére írásos idézés lesz kiküldve.

A panaszos korábban telefonon, valamint élőszóban is tájékoztatásra került. A kapitányságvezető megjegyezte, hogy a [...] Rendőrkapitányságon folyó eljárás során is idézték az iratok tanulsága szerint számtalan alkalommal, amelyekre szintén nem jelent meg és ki sem mentette magát, egyszerűen nem reagált rájuk. Hosszú ideje folyamatban lévő eljárásban nyilvánvalóan a panaszos és a védője is tisztában vannak a jogaikkal és kötelezettségeikkel.

S. B. r. ftörm. a kivizsgálás során elmondta, hogy emlékszik az esetre és vizsgálati munkája során szerzett tapasztalata alapján, amikor felhívta őt V. A. c. r. ftzls., hogy a gyanúsított nem akar együttműködni vele és a gyerekeire, valamint a védőjére hivatkozik, úgy döntött, legyen még egy alkalommal idézve az eljárási cselekményre a panaszos.

A parancsok a fentiek alapján, a kivizsgálás során törvénysértő vagy szabályellenes eljárást nem állapított meg; a kollégák jogszerűen jártak el az intézkedés során.

2) V. A. c. r. ftzls 2016. október 17-én kelt elsődleges jelentésében előadta, hogy a 10 órára beidézett panaszos nem jelent meg a rendőrkapitányságon, magát távolmaradása miatt nem mentette ki. A fentiek miatt több alkalommal hívta a beidézett személy [...] hívószámú telefonon, amely kicsöngött, de nem vette fel senki sem a telefont. Ezután több alkalommal megkísérelte a rendőr felhívni a panaszos édesanyját a [...] telefonszámon, de azt sem vette fel a hívott fél. Ezt követően 21 óra 15 perckor megjelent a panaszos tartózkodási helyén, hogy leellenőrizze a panaszos tartózkodási helyét. A megadott címén két csengő van

kihelyezve. Mindkét csengőn többször jelzett, amelynek következtében a kertkapuhoz érkezett egy férfi (T. L.), aki rendőri kérdésre elmondta, hogy a megadott címén két ház található; mindkettő az ő tulajdonát képezi. Kérdésre elmondta, hogy ismeri az ügyiratban szereplő panaszost, aki tőle bérlő a házat. Mivel a panaszos nem jött ki a többszöri csengetés ellenére sem, ezért a rendőr megkérte T. L-t, hogy szóljon a panaszosnak, hogy jöjjön ki a házból. T. L. szólt a panaszosnak, aki az utcafronti telekhatárra épült lakóház ablakán kikönyökölt. A panaszost a rendőr megszólította, bemutatkozott neki, kérdésére a kikönyöklő személy a panaszosnak nevezte meg magát. Mivel korábban a Netzsaruban végzett kutatómunka során a panaszosról készült fényképeket is megtekintette, ezért megállapította, hogy az ablakon kikönyöklő nő valóban a megkeresésben szereplő személy. Ezután megkérdezte tőle a kihallgatása távolmaradásának az okáról. A panaszos erre azt válaszolta, hogy azért nem jelent meg az idézésen, mivel az ügyvédje írt egy panaszlevelet a rendőrkapitányságnak. Tájékoztatta a rendőr a panaszost arról, hogy a panaszuk el lesz bírálva, de az idézésen ettől függetlenül meg kellett volna jelennie. A panaszos ekkor megkérdezte, hogy akkor most mi a teendője, amelyre a rendőr közölte vele, hogy a legegyszerűbb az lenne, ha bejönne vele a rendőrségre és akkor az átiratban kért kihallgatását végre tudnák hajtani. A panaszos közölte, hogy nem akar bemenni a rendőrségre, ezért őt a rendőr tájékoztatta, hogy amennyiben nem hajlandó bemenni vele a rendőrségre, akkor lehetőség van az előállítására a kihallgatás végrehajtása céljából. Ekkor a panaszos az alkarja takarásából elővett egy mobiltelefont, amelyet kihangosított. A telefonban egy női hang beszélt, aki magát az intézkedés alá vont személy ügyvédjének mondta. A telefonvonal rossz minősége, valamint a kihangosítás miatt nagyon rosszul lehetett hallani a telefonban beszélő személyt. A telefonban beszélő személy követelte, hogy azonosítsa magát a rendőr és, hogy adja meg az azonosító számát. A telefonban beszélőt felvilágosította, hogy vele szemben intézkedik, így neki nem kell magát azonosítania.

V. A. c. r. ftzls. megjegyezte, hogy a panaszos nem kérte, hogy azonosítsa magát, mellesleg neki be is mutatkozott a vele kezdeményezett beszélgetés elején. A telefonban beszélői női hang véleménye szerint ügyfele nem köteles megjelenni az idézésen, mivel ő, mint meghatalmazott védője nincs jelen. A női hang fenyegetőzött a telefonban, hogy panaszt tesz a rendőri intézkedés miatt. Ezt követően felvette a kapcsolatot S. B. r. ftórm. KCSV-vel. A beszélgetés során tájékoztatta őt a történetéről. A KCSV ezt követően utasította őt, hogy az előállítástól tekintsenek el, a panaszosnak írásbeli idézést küldjenek ki a gyanúsított kihallgatás új időpontjával kapcsolatban. Ezt követően a panaszost tájékoztatta a KCSV-vel megbeszéléssel kapcsolatban; valamint azt is elmondta neki, hogy a részére idézést küld ki, amelyet a panaszos tudomásul vett. Ezután a helyszínről elment. Az intézkedésnél jelen volt D. G. r. ftzls., K. A. r. törm. és J. Gy. r. örm. is.

3) V. A. c. r. ftzls. 2016. december 16-án kelt másodlagos jelentésében előadta, hogy a fenti napon, a szolgálata teljesítése során V. L. r. ftzls. (KCSV) tájékoztatta őt arról, hogy jelentést kell készítenie a 2016. október 17-én, az esti órákban a panaszossal szemben foganatosított intézkedéssel kapcsolatban.

A rendőri intézkedés célja a panaszos gyanúsítottkénti kihallgatásának foganatosítása volt, mivel egy megkeresésben kérte a [...] Rendőrkapitányság ezen nyomozati cselekmény végrehajtását. A megkeresést [...] számon szignálták a rendőr nevére. A panaszost, a vele folytatott beszélgetés során tájékoztatta, hogy a [...] Rendőrkapitányság megkeresése alapján szükséges a gyanúsított kihallgatása. 2016. október 17-ei időpontra korábban folytatott telefonbeszélgetés során szóban beidézte a panaszost, amelyre azt az ígéretet tette, hogy

pontosan megjelenik. Mivel nem jelent meg az idézésen, ezért kereste fel a panaszost a tartózkodási helyén. A rendőr 2016. október 17-én bűnügyi technikus beosztásban volt, szemlebizottságvezetői tevékenységet és készenlétes nyomozói feladatkört látott el. A szolgálata során végzett munkái nem tették lehetővé korábban felkeresni a panaszost, de telefonon több alkalommal megkísérelte felhívni őt és az édesanyját is, de egyik fél sem vette fel a telefont.

Az intézkedés során kulturált rendőri intézkedést fogantatosított, amelynek során a panaszos ironizáló, lekezelő hangnemben beszélt, egyáltalán nem keltve olyan benyomást, mintha bármitől, vagy bárkitől tartana. Az intézkedés során senkit sem fenyegettek meg, így a panaszost sem. Az intézkedés során tájékoztatta őt arról, hogy az eljárás során (amennyiben nem működik együtt a rendőrséggel), mivel gyanúsított kihallgatását kell fogantatosítani és nem jelenik meg az idézés ellenére, akkor az elővezetését rendelhetik el, valamint azt is, hogy amennyiben szükséges a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 39. § a magánlakásból előállítható. Az intézkedés kulturáltan zajlott le, amelynek során a panaszos az utcafronti lakóház ablakában állva beszélt, a rendőr D. G. kollégájával az ablak alatt a járdán állt az utcán. A panaszos nem említette, hogy a lakásban lenne rajta kívül valaki, gyereket nem láttak a helyszínen.

Az intézkedés kezdetén a rendőr D. G. r. ftzls. kollégájával volt jelen, majd később érkezett oda két rendvédelmi járőr kolléga (K. A. r. törm. és J. Gy. r. őrm.), akik tanúsíthatják az intézkedés kulturáltságát. A járőr kollégák az ablakban lévő panaszostól kb. 12 méterre tartózkodtak (a járőr kocsi mellett álltak). A rendőr nem gondolja, hogy a jelenlétük törvénytisztelő állampolgárban félelmet keltett volna.

A rendőr az intézkedést úgy kezdte meg, hogy azonosította magát és a szolgálati helyét is közölte a panaszossal. A panaszlevélben foglaltak szerint a panaszos is elismeri, hogy a korábban folytatott telefonbeszélgetésük során is bemutatkozott neki a rendőr, a személyes beszélgetés elején is megtette ezt. Az intézkedés során a panaszos senkitől sem kérte azt, hogy „azonosítsa magát”, csak a panaszos által a kezében tartott mobiltelefonban vonalban lévő és kihangosított ismeretlen női hang követelte azt, akit a rendőr tájékoztattott, hogy nem intézkednek vele szemben, így neki nem kell magukat azonosítani. Az ismeretlen személy erősködött, hogy de azonosítsák magukat neki, mivel ő ügyvéd és ismeri a törvényt. A panaszos ezt követően sem kérte senkitől sem, hogy azonosítsa magát.

A panaszosnak valóban adtak olyan tájékoztatást, hogy idézés lesz neki kiküldve, de erre akkor került sor miután egyeztettek S. B. r. ftörm. KCSV-vel, nem pedig azt követően, hogy a magát ügyvédnek mondó női hang tájékoztatta arról, hogy rögzítette az intézkedést.

A panaszost a korábban folytatott telefonbeszélgetéseik során is tájékoztatta a jogairól, mint ahogyan a 2016. október 17-én, az esti órákban a személyes beszélgetésük során is.

4) D. G. c. r. ftzls. 2016. december 16-án kelt jelentésében előadta, hogy 2016. október 17-én 21 óra 30 perckor V. A. c. r. ftzls. bizottság vezetőjével jelent meg a panaszos tartózkodási helyén a panaszos gyanúsított kihallgatása céljából. A kérésüket követően a panaszos a lakóház utcafrontra nyíló ablakán keresztül vette fel a kapcsolatot V. A-val. Az intézkedés kezdetén V. A. c. r. ftzls. közölte vele, hogy az elmaradt gyanúsított kihallgatás miatt jöttek. A panaszos ekkor közölte, hogy nem megy a kapitányságra a kihallgatása céljából, mert az

ügyvédjének nem megfelelő az időpont. A beszélgetés során a kezében tartott egy mobiltelefont, mert állítása szerint az ügyvédje van a vonalban és az intézkedő rendőrökkel akar beszélni. A panaszos végig arra hivatkozott, hogy ne vele, hanem a telefonba beszélő – ismeretlen személlyel – egyeztessen V. A. c. r. ftzls. a kihallgatásról. D. G. c. r. ftzls. ekkor az épület előtti járdaszakaszon, az ablak alatt tartózkodott, a kihallgatás időpontjának egyeztetésében nem vett részt. A lakóház ablakának külső párkányára, – amelyen keresztül a panaszos kinézett – kb. 190 cm magasságban helyezkedik el. A lakásba az utcáról nem lehet belátni és a járdaszakasza is csak az ablakon kihajolva lehet kilátni. Az ablakon a panaszos kivételével az ottlétük időszakában nem nézett ki senki. Az intézkedés során mindkét rendőr bűnügyi technikus ruhát viselt, a szükséges jelzésekkel. Sem a lakóházba, sem annak udvarára nem léptek be, a panaszos nem ment ki, őt nem félemlítették meg. Az intézkedés során V. A. c. r. ftzls. egyeztetett S. B. r. ftörm. KCSV-vel, majd a helyszínről távoztak. A jelenlétük nem volt sem félelemkeltő, sem presszionáló vagy felháborító, a fenti címen csak azért jelentek meg, mert a panaszos a kihallgatáson nem vett részt. V. A. c. r. ftzls. tájékoztatta a panaszost arról, hogy amennyiben a kihallgatáson nem jelenik meg – szükség esetén – magánlakásból is előállítható. V. A. c. r. ftzls. tájékoztatta a panaszost arról, hogy az elmaradt gyanúsított kihallgatás miatt keresték meg. A beszélgetésük során megállapítható volt, hogy a panaszos a rendőr személyével és a kiérkezésük céljával is tisztában van, azért is hivatkozott arra, hogy a védőjének nem jó az időpont,

Arra vonatkozóan, hogy a panaszos korábban mely kihallgatási időpontokra nem jelent meg a rendőrkapitányságon nem tud nyilatkozni.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A panaszos sérelmezte, hogy őt a rendőrség a jogaira és kötelezettségeire nem tájékoztatta.

1) A Testület elsőként ezen kifogás kapcsán azt vizsgálta meg, hogy mennyiben terjed ki a hatásköre ezen sérelem kivizsgálására.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszossal szemben büntetőeljárás van folyamatban a [...] Rendőrkapitányságon, amelynek ő a terheltje. A hosszú ideje elhúzódó büntetőeljárás miatt a panaszos és a jogi képviselője valószínűleg tisztában vannak a jogaikkal és kötelezettségeikkel.

Az Rtv. 92.§-ának (1) bekezdése szerint az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója
 bírálja el.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A Testület hatásköre vizsgálatánál, az Rtv. fentebb idézett rendelkezései mellett figyelemmel volt a legfőbb ügyész helyettesének NF.8380/2010/8-I. sz. alatti, 2010. október 7-én kelt, a testületi hatáskör kérdésében írt levelére, amely szerint a Be. 196. §-a szerint panasz „célja a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatába (Be. 169. §) nem foglalt döntésével, intézkedésével (pl. gyanúsítás közlése) szemben, vagy az intézkedés elmulasztása miatt. A panaszt a büntetőeljárás szabályai szerint kell elbírálni”. Ezért a legfőbb ügyész helyettes a Be. 60. §-ának (1) bekezdésében és a 77. §-ának (2) bekezdésében írt, a büntetőeljárás során végzett eljárási cselekmények általános alapelvei mellett is úgy véli, a Be. 196. §-ában foglalt panasz a büntetőeljárási törvényben szabályozott intézkedés alkalmazásának elrendelése, vagy az intézkedésről való döntés elmulasztása miatti jogsérelem esetén terjeszthető elő.

Az Rtv. IV., V., VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértésével, intézkedéssel vagy annak elmulasztásával, illetve a kényszerítő eszköz alkalmazásával összefüggő jogsérelem elbírálása – függetlenül attól, hogy milyen eljárásban kerül rá sor – az Rtv. 92 – 93/B. §§-ok tekintendők irányadónak, amennyiben a sérelem tárgya a rendőr magatartása, az intézkedés kiválasztásának és foganatosításának a módja.

Az ügyész tehát a nyomozó hatóság által foganatosított (vagy elmulasztott) eljárási cselekmény megalapozottságát, a büntetőeljárási törvénynek megfelelő voltát vizsgálhatja, abban azonban nem foglalhat állást, hogy a végrehajtás módja az Rtv. rendelkezéseinek megfelelt-e.

A terheltre vonatkozó részletes szabályokat a Be. 43. §-a tartalmazza. A Be. 62. § értelmében a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság az eljárási cselekmény elvégzése előtt a cselekménnyel érintett személyt a jogairól tájékoztatja, és a kötelezettségeire figyelmezteti. A Be. 62/A. § a tájékoztatás végrehajtási módjára vonatkozó részletes szabályokat tartalmazza.

A tájékoztatás elmaradása érzékelhetően a panaszos gyanúsított minőségével függ össze, így arra a büntetőeljárás szabályai az irányadók. A Testület a rendőrség által, a Be. szerint végrehajtott (vagy akár elmulasztott) intézkedések felülvizsgálatára – a fentebbi jogszabályi

hivatkozások alapján – nem rendelkezik hatáskörrel. A rendőrség ilyen természetű tevékenysége felett az ügyészség gyakorol törvényességi felügyeletet. **Erre figyelemmel a Testület, hatáskörének a hiányában nem vizsgálhatta meg a panaszos jogaira és kötelezettségeire vonatkozó tájékoztatás elmaradására vonatkozó panaszosi kifogást.**

IV.

A panaszos sérelmezte a vele szemben kommunikáló rendőr szolgálati magatartását, hiszen kifejezetten többszöri kérése ellenére a rendőr nem igazolta magát és többször megfenyegette őt a rendőr azzal, hogy előállítja, sőt, hogy rátöri a kerítést. Minderre tekintettel, a panaszos véleménye szerint a rendőri intézkedés félelemkeltő, presszionáló és felháborító volt.

Az elvégzett vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz és a XXIV. cikkében garantált tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként a rendőr azonosítási kötelezettségére vonatkozó kifogást vizsgálta meg.

A panaszos beadványában előadta, hogy telefonon ugyan többször beszélt egy V. A. nevezetű személlyel, aki azt állította, hogy a [...] Rendőrkapitányságon lát el szolgálatot el, de még sem győződhetett meg erről teljes bizonyossággal. A sérelmezett rendőri interakció során a rendőr nem mutatkozott be neki, pedig erre ő és a jogi képviselője (aki telefonon keresztül hallotta és követte az eseményeket) többször kérte. A rendőr jelvényt sem viselt az egyenruháján.

A rendőrség tényelődása szerint a panaszos által előadottak nem fedik a valóságot. V. A. c. r. f.tzls. az intézkedés elején köszönt, közölte nevét és azonosító számát, szolgálati helyét. Ezt annak ellenére megtette, hogy a telefonbeszélgetések során is folyamatosan bemutatkozott. A telefonban lévő jogi képviselő kérésének nem tett eleget, figyelemmel arra, hogy vele szemben nem intézkedett. A rendőrség tényelődása szerint a rendőr szolgálati egyenruhában volt az intézkedés során, sosem civil ruhában intézkednek.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése alapján a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

Az Rtv. 20. § szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről. A rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

A szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályokat a Szolgálati Szabályzat 5. §-a tovább részletezi. A jogszabályhely értelmében az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszakkal megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. Ez a közlés akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

A Testület, habár először ellentmondást tapasztalt a két fél tényelőadása között, azt sikerült feloldania a panaszos által az intézkedés időpillanatában készített és a Testület rendelkezésére bocsátott hangfelvétel gondos mérlegelésével. A hangfelvételen hallható, hogy a rendőr úgy kezdte meg az intézkedését, hogy köszönt („Jó estét!”), majd megkérdezte, hogy a panaszossal beszél-e. Amikor a panaszos igen választ adott, akkor a rendőr közölte vele, hogy nem jelent meg a kihallgatáson. Ezt követően a beszélgetés szabályszerű idézés meglétére vagy meg nem léteire irányult. Ezen párbeszéd során a rendőr egyszor sem mutatkozott be, nem közölte az azonosító számát, a szolgálati helyét.

Minderre tekintettel a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a helyszínen megjelenő rendőr, mielőtt a panaszossal közölte volna a megjelenése okát, nem tett eleget az Rtv. 20. § (2) bekezdése által meghatározott kötelezettségének.

A Testület felhívja a rendőrség figyelmét, hogy a szóbeli bemutatkozás, azonosítás kötelezettsége abban az esetben nem terheli az intézkedőt, amennyiben ennek teljesítése az intézkedés eredményességét veszélyezteti. A Testület jelzi, hogy a rendőrség ilyen körülmény fennálltáról nem tájékoztatta őt. A Testület jelzi, hogy az Rtv. 20. §-ában foglaltakat úgy kell értelmezni, hogy a rendőri fellépés elején még nem lehet prognosztizálni annak jövőbeli alakulását, így a közvetlen interakció kialakulását követően, amennyiben azt veszélyeztető körülmény nem áll fent, akkor az intézkedőket az Rtv. 20. § (2) bekezdésében megfogalmazott kötelezettség terheli, így csupán akár az egyenruha ténye önmagában nem elegendő az azonosításra vonatkozó kötelezettség végrehajtásához. (Ezt támasztja alá az is, hogy előfordulhat, hogy az intézkedés alá vont személy rosszul lát, vagy éppen nem tud olvasni, így az azonosítás nem valósul meg.) **A Testület a rendőrség által előadott álláspontot nem fogadta el, így megállapította, hogy az intézkedő ezen mulasztása sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.**

2) A Testület ezt követően azt vizsgálta meg, hogy a rendőrök valóban fenyegető módon léptek-e fel a panaszossal szemben. Megfenyegették-e azzal, hogy elővezetik (előállítják) vagy, hogy akár rátörnek az ajtót.

A rendőrség határozottan visszautasította a panaszos állításainak a valóság alapját. A rendőrség tájékoztatása szerint V. A. c. r. ftzls. szóban, a telefonbeszélgetés során már előzetesen tájékoztatta a panaszost arról, hogy mi a jogkövetkezménye annak, ha az idézés ellenére, a gyanúsított kihallgatásán nem jelenik meg. Ezt a helyszínen is végrehajtotta. Az intézkedés helyszínén sem a panaszost, sem más személyt nem fenyegetett meg. Álláspontjuk szerint a panaszos jogi képviselője fenyegetőzött panasztétellel.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezeten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezeten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

Habár a Testület jelen panaszem kapcsán is először ellentmondást tapasztalt a rendőrség és a panaszos által közölt információk értékelése során, azt mégis a birtokában lévő, a panaszos által készített hangfelvételen hallható közlések vizsgálatával feloldotta. A hangfelvételen hallható, hogy a panaszossal kommunikáló rendőr nem jogi felvilágosítást nyújtott a helyszínen, hanem ahhoz ragaszkodott, hogy a panaszos még aznap este menjen be a kapitányságra. Ha önként velük megy, akkor nem állítják elő, de ha nem önként teszi ezt, akkor elő fogják előállítani. Ezt követően a jogi képviselő közbeszólása eredményére a rendőr a KCSV-vel való egyeztetésbe kezdett. A rendőr ezután ismét megkérdezte a panaszost, hogy velük megy-e, amelyre az ügyvédje közölte, hogy bemegy a panaszos meghallgatásra holnap délután. A rendőr ekkor a panaszos ajtajának a betörésével kétszer is fenyegetőzött. Ez onnan indult ki, hogy az ügyvéd rákérdezett, hogy mi történik akkor, ha a panaszos nem megy velük önként és nem nyitja ki az ajtót; ekkor talán rátörnek? Amire a rendőr mondta, hogy igen, ha kell, akkor ezt megteszik. (A rendőr ezt kétszer, jól hallhatóan elmondta.)

Figyelemmel a fentiekben kifejtettekre a Testület úgy ítélte meg, hogy a panaszossal kommunikáló rendőr fenyegető, joghátrányt kilátásba helyező közléseket intézett az intézkedés alá vont panaszos irányába, amelyek alkalmasak voltak a panaszosban félelemérzet keltésére. A rendőr egyre határozottabban, már-már agresszív tónusban állította, hogy rátöri a panaszosra az ajtót. **Ezek körülmények alapján a Testület a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető jogának a sérelmét állapította meg.**

V.

A Testület állásfoglalása kialakítása során, támaszkodva a panaszos által becsatolt hangfelvételen hallottakra megállapította, hogy a panaszos emberi méltósághoz és tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga súlyosan sérült akkor, amikor a rendőr kérése ellenére sem az intézkedés kezdetén, sem pedig azt követően egyszer sem igazolta magát és többször a panaszost megfenyegette azzal, hogy előállítja, valamint, hogy rátöri az ajtót. A rendőr egyre feldúltabb lett az intézkedés során, nem tetszett neki, hogy a panaszos jogi képviselője telefonon keresztül követi az eseményeket és az intézkedésbe „beleszól”. Ennek hatására érezhetően egyre türelmetlenebb és agresszívebb lett a rendőr, így a Testület a panaszos beadványát alaposnak minősítette, hiszen a rendőri intézkedés valóban presszionáló jellegű volt és alkalmas volt félelemkeltésre is.

A Testület felhívja a rendőrség figyelmét arra, hogy az ilyen és ehhez hasonló rendőri intézkedések foganatosításától a jövőben tartózkodjon, hiszen a szakszerűtlen, a hatályos normáknak ellentmondó rendőri intézkedések alkalmasak arra, hogy a rendőrség, mint testület megítélését negatívan befolyásolják.

VI.

A Testület álláspontja szerint a jogsérelem mértéke eléri azt a szintet, amely indokoltá teszi, hogy a Testület állásfoglalását megküldje az országos rendőrfőkapitánynak, ezért döntését a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki.

Budapest, 2017. július 6.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag